

עמ"ת 27108/05/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 27108-05-21 פלוני (עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 369349/2021
כבוד השופט עידו דרואן-גמליאל
פני
עורר
נגד
משיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית משפט השלום בפתח תקוה מיום 10.05.21, שניתנה מפי כב' הש' אורן בתיק מ"ת 13331-05-21, ובה הורתה השופטת הנכבדה על עריכת תסקיר שירות המבחן ועל הגשתו בדיון שנקבע ביום 31.05.21.
 2. טרונתית המשיב מכוונת נגד החלטת בית המשפט קמא, להותירו במעצר עד לדיון (וכשהסניגורית המלומדת ספקנית לעניין יכולת השירות לעמוד בסד הזמנים).
 3. מעשי העורר תוארו בהחלטה הנ"ל: "לפי כתב האישום, התגלע ויכוח בין העורר לבין אשתו, שביקשה שישמור על בנם הפעוט, בן השלוש, קטין בעל צרכים מיוחדים, בעת שקילחה את בנם. בשל קושי של העורר לקלח את הילד, עקב פציעה בידו, התעצבן העורר על המתלוננת, השליך לעברה כיסא פלסטיק שפגע ברגלה, בעט ברגלה הימנית וירק בפניה. העורר ניסה לחנוק את המתלוננת ולסטור על לחיה, בכך שהניח ידו על צווארה, אך המתלוננת התגוננה מפניו בכך שהדפה את ידו. תוך כך איים העורר על המתלוננת כי יתגרש ממנה ויתאבד, והמתלוננת נמלטה מן הבית".
 4. לבקשתי, פירטה הסניגורית את הנסיבות המצדקות לדעתה חריגה מ"הכלל האיתן", לפיו "בית משפט לא יתערב במעצר ביניים לשם קבלת תסקיר" [בש"פ 6000/20 פלוני נ' מ.י. (2020)]: עברו של העורר נקי, מצבו הבריאותי-רפואי מורכב ומצדיק טיפול מתמיד, עילת האירוע בגינו נאשם העורר - איומים ותקיפת בת-זוג - במצוקה רבת-פנים, המשך מעצרו של העורר אינו נחוץ להגנת המתלוננת, אך יכול להזיק לבריאותו הגופנית והנפשית.
 5. עצם הגשת הערר במצב זה אינה מחייבת לדון בו כבר-עתה:
- א. מקובל עלי שלעורר יש זכות לערור גם על 'החלטת ביניים' מעין זו, אך "זכות לערור ושיקול דעת ערכאת הערעור אם לדון בערר לחוד" [בש"פ 478/12 אל אעסם נ' מ.י. (2012), סעיף 13]. אין על בית המשפט שלערעור חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול-דעת תוך התחשבות אפילו בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחסכון במשאבי שיפוט [בש"פ 5518/13 אבו עראר נ' מ.י. (2013), סעיף 6];

ב. בקו פסיקתי ברור נקבע כי דיון בערר בשלב זה הוא חריג השמור לנסיבות מיוחדות, המתקיימות כאשר נפלה טעות ברורה בהחלטה בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כאשר מתעורר חשש ממשי למעצר בלתי חוקי [וראו בש"פ 460/19 דינקו נ' מ.י. (2019) ובש"פ 5145/18 פייסמן נ' מ.י. (2018)];

ג. ערכאת הערר בוחנת את קיומן של נסיבות מיוחדות שיצדיקו שמיעת ערר בשלב זה, על-פני הדברים ועל-בסיס הנטען בכתב הערר ובצירופותיו [אבו עראר, שם];

ד. בהחלטה נושא הערר הרחיב בית המשפט קמא הנכבד את יריעת ההנמקה לצורך בהותרת המשיב במעצר עד להחלטה סופית בהליך, לאחר קבלת התסקיר. לא מצאתי כי נפלה טעות ברורה מכל-סוג בהחלטה נושא הערר, ובמיוחד לנוכח החשד, העולה מדברי המתלוננת, כי אין זו פעם ראשונה או יחידה בה חשה את נחת זרועו של המשיב;

6. לפיכך, נדחה הערר ולא ייקבע לדיון.

7. עותק ההחלטה יועבר לשב"ס, המתבקש:

א. לקבל מהסניגורית כל מסמך רפואי שתבקש להציג לגורם רפואי מוסמך;

ב. להביא את העורר לפני גורם רפואי מוסמך (לא אחראי מרפאה), אם טרם נעשה הדבר;

ג. להגיש לבית המשפט קמא דו"ח רפואי בדבר מצבו הגופני והנפשי של המשיב, וזאת עד ליום 20.05.21;

ניתנה היום, ג' סיוון תשפ"א, 14 מאי 2021, בהעדר הצדדים.